

Dopis mému pravnoučeti

Můj milý Fredíčku,

máš teprve jeden rok a já se na Tebe dívám s otázkou: „Jak asi prožiješ svůj život? Co Tě čeká?“

Přála bych Ti, aby ses ubíral správnou cestou. A tak si troufám dát Ti několik rad, které mě život naučil:

Žij svůj život ve svobodě. Neber ji jako samozřejmost. Chraň ji. Já jsem byla šťastná, že jsem se jí vůbec dožila. Byl to pro mne tehdy úžasný a nezapomenutelný pocit.

Přeji Ti láskyplný život. Bez lásky je život prázdný a smutný. Teď jí máš kolem sebe plno. V ní vyrůstáš, vnímáš ji a také oplácíš svým úsměvem a spokojeností. Až dospěješ a budeš hledat lásku pro sebe, dej na své srdce. To Ti poradí nejlépe.

Pro Tvůj budoucí život je důležité i to, v jakém světě bude celá společnost žít. Kéž je to svět bez válek a jiných neštěstí, ale také svět „zdravý“, ohleduplný k přírodě, všemu živému, s čistým ovzduším.

Přeji Ti, abys miloval přírodu. V ní najdeš řadu odpovědí na základní otázky života. Dá Ti pocit krásna, čistoty, volnosti a radosti. Poznávej mnohá místa na světě, budeš tak mít možnost porovnání.

Určitě budeš mít kolem sebe spoustu přátel a kamarádů. Také bez nich je život nudný. Ke všem lidem buď upřímný a empatický. Případné nesváry řeš velkoryse a s nadhledem. Nauč se i odpouštět.

Můj milý pravnoučku, Fredíčku,

jsem vděčná osudu, že mi dopřál být s Tebou. Buď v životě zdravý a šťastný, silný a spravedlivý, laskavý, obětavý a pokorný.

Tvoje prababička Eliška